

MODESTOS SAVVA PITSILLOS,

*Appellant-Plaintiff,*

v.

PAVLOS XIOUTAS AND 2 OTHERS,

*Respondents-Defendants.*

MODESTOS SAVVA  
PITSILLOS  
v.  
PAVLOS XIOUTAS  
AND 2 OTHERS

(Civil Appeal No. 4612).

*Profession or trade—Right to practise—Constitution of Cyprus, Article 25—Right to practise any profession or to carry on any occupation, trade or business—Not established that Article 25 is applicable to the present case.*

*Constitutional Law—Constitution of Cyprus, Article 25—Right to practise any profession, trade or business—See under profession or trade above.*

*Cases referred to:*

*Board for Registration of Architects etc. v. Kyriakides, (1966) 3 C.L.R. p. 640.*

#### **Appeal.**

Appeal against the judgment of the District Court of Nicosia (Hadji Constantinou Ag. D.J.) dated the 17th January, 1967, whereby plaintiff's claim for specific performance of a Court settlement, arrived at in a previous action, and for an injunction restraining the defendants from interfering with his right to practise his profession or trade was dismissed.

Appellant in person.

*Ch. Vclaris*, for the respondents.

#### ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ : Τὸ Δικαστήριον ἀφοῦ ἤκουσε τὸν ἐφεσεῖοντα δὲν ἐθεώρησε ἀναγκαῖον ὅπως καλέσῃ τὸν κ. Βελάρη, Δικηγόρον τῶν ἐφesiβλήτων νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἀγόρευσις τοῦ ἐφεσεῖοντος.

Ὁ ἐφεσεῖων εἶναι ἐπαγγελματίας πλανοδιοπώλης παγωτοῦ εἰς μαθητῆρας διαφόρων σχολῶν, καὶ οἱ ἐφesiβλητοὶ εἶναι ὁ Γυμνασιάρχης, ὁ παιδονόμος καὶ ὁ «καντινιέρης», ἀντιστοιχῶς, τοῦ Γυμνασίου Θηλέων Κύκκου.

1967

Mar. 31

—  
MODESTOS SAVVA  
PITSILLOS

v.

PAVLOS XIOUIAS  
AND 2 OTHERS

Διὰ τῆς ἀγωγῆς του ἐνώπιον τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου, ἣτις ἀπερρίφθη, ὁ ἐφεσείων ἐξαιτεῖτο, πρῶτον, εἰδικὴν ἐκτέλεσιν συμβιβασμοῦ γενομένου εἰς προγενεστέραν ἀγωγὴν ὑπ. ἀρ. 1187/65· δεύτερον, ἀπαγορευτικὸν διάταγμα ἐμποδίζον τοὺς ἐναγομένους (ἐφεσιβλήτους), ὑπαλλήλους ἢ/καὶ ὑπηρέτας ἢ/καὶ ἀντιπροσώπους αὐτῶν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπεμβαίνωσι εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐνάγοντος (ἐφεσείουτος), τὸ ὁποῖον οὗτος ἰσχυρίζεται ὅτι ἔχει δικαίωμα νὰ ἀσκῇ ἐλευθέρως ὅπουδῆποτε· τρίτον, δηλώσιν τοῦ δικαστηρίου, ὅτι αἱ μαθήτριά του ἔχουν δικαίωμα νὰ ἀγοράζωσι ἀπὸ τὸν ἐνάγοντα τὰ εἶδη του· καὶ τέταρτον, ἀποζημιώσεις.

Τὸ Δικαστήριον ἀνέγνωσε τὴν δικογραφίαν τῆς ὑποθέσεως, καθὼς καὶ τοὺς λόγους ἐφέσεως, τοὺς συνταχθέντας ὑπὸ τοῦ ἐφεσείουτος (περὶ τὰς δέκα δακτυλογραφημένας σελίδας). Ἐπίσης τὸ Δικαστήριον ἤκουσε σήμερον περὶ τὴν μίαν ὥραν τὸν ἐφεσείουτα νὰ ἀγορεύῃ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἐφέσεώς του.

Λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ ἐφεσείων δὲν εἶναι νομικὸς δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑποστηρίξῃ ὠρισμένα σημεῖα, τὰ ὁποῖα εἶναι βασικά εἰς τὴν ὄλην ὑπόθεσιν. Βεβαίως, ὁ ἴδιος αἰσθάνεται ὅτι ἔχει δίκαιον, ὅπως ἐδήλωσεν εἰς τὸ Δικαστήριον καὶ πιθανὸν νὰ ἔχῃ δίκαιον. ὅπως τὸ ἀντιλαμβάνεται ὁ ἴδιος κατὰ τὸν ἰδικὸν του τρόπον, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶναι ἀρκετὸν διὰ τὸ Δικαστήριον. Διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀπαιτήσιν του ὁ ἐνάγων εἰς κάθε ὑπόθεσιν, ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ τὴν νομικὴν βάσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζει τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν ἀνεξαρτήτως τῆς σχετικῆς μαρτυρίας. Δυστυχῶς, αὐτὴν τὴν βάσιν, ὁ ἐφεσείων δὲν ἤτο εἰς θέσιν νὰ ἀποδείξῃ εἰς τὸ Δικαστήριον.

Ὁ ἐφεσείων ἀνεφέρθη εἰς δύο ἄρθρα τοῦ περὶ Δικαστηρίων Νόμου τοῦ 1960 (Νόμος 14 τοῦ 1960), ἦτοι εἰς τὸ ἄρθρον 51 σχετικῶς μὲ μάρτυρας ἀρνούμενους νὰ ἐξετασθῶσι καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 29 ὅπερ προνοεῖ ὅτι τὸ Δικαστήριον ὀφείλει νὰ ἐφαρμόξῃ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τῆς Δημοκρατίας. Εἶναι ἀρκετὸν νὰ λεχθῇ ὅτι αἱ πρόνοιαι αὗται τοῦ περὶ Δικαστηρίων Νόμου, εἶναι γενικῆς φύσεως καὶ ὅτι δὲν ὑποστηρίζωσι τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἐφεσείουτος. Ἐν τέλει, ὁ ἐφεσείων ἐδήλωσεν ὅτι βασίζει τὴν ὑπόθεσιν του ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Συντάγματος, δυνάμει τοῦ ὁποῖου ἕκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀσκῇ οἰονδήποτε ἐπάγγελμα ἢ νὰ ἐπιδίδεται εἰς οἰονδήποτε ἀπασχόλησιν, ἐμπόριον ἢ ἐπικερδῆ ἐργασίαν. Παρ' ὅλον ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦτο εἶναι γενικῆς φύσεως αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ὁ πολίτης ἔχει δικαίωμα νὰ τὸ ἀσκῇ ὅπως θέλει καὶ ὅπου θέλει. Κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τὸ δικαίωμα ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἢ ἐργασίας προστατεύεται ἐναντι τοῦ νομοθέτου καὶ τῆς Διοικήσεως, ἀλλὰ δὲν μᾶς φαίνεται ὅτι προστατεύεται ἐναντι ἰδιωτῶν, (*Board for Registration of Architects etc.* v.

*Kyriakides* (1966) 3 C.L.R. p.640). Καθ' ὅσον ἀφορᾶ τοὺς ἰδιώτας θὰ πρέπει νὰ ἰσχύουν αἱ πρόνοιαι τοῦ κοινοῦ ἀστικοῦ ἢ ποινικοῦ δικαίου. Ἄλλὰ ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ σημείου ὁ ἐφεσείων, μὴ ὦν νομικός, δὲν ἠδυνήθη νὰ βοηθήσῃ τὸ Δικαστήριον.

Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρουσίας ἐφέσεως, ἀρκεῖ νὰ λεχθῆ ὅτι, ὅπως συνετάχθη ἡ ἀπαίτησις καὶ ὅπως ἐπαρουσιάσθη ἡ ὑπόθεσις ὑπὸ τοῦ ἐφεσείοντος ἐνώπιον τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ Δικαστηρίου τούτου, εἴμεθα τῆς γνώμης ὅτι δὲν ἀπεδείχθη ὅτι τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Συντάγματος ἐφαρμόζεται ἢ ὑποστηρίζει τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἐφεσείοντος. Καὶ ἐὰν ἀκόμη τὸ Πρωτόδικον δικαστήριον ἀπεδέχετο ὅλην τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἐφεσείοντος καὶ ὅλα τὰ γεγονότα ὅπως τὰ ἐπαρουσίασεν ὁ ἴδιος φρονούμεν ὅτι ὁ ἐφεσείων ἀπέτυχεν νὰ ἀποδείξῃ τὴν νομικὴν βάσιν τῆς ὑποθέσεώς του.

Δι' αὐτοὺς τοὺς λόγους ἡ ἔφεσις ἀπορρίπτεται καὶ καταδικάζεται ὁ ἐφεσείων νὰ πληρώσῃ τὰ ἔξοδα τῆς ἐφέσεως εἰς τοὺς ἐφεσιβλήτους.

Ἡ ἔφεσις ἀπορρίπτεται μετ' ἔξόδων.

1967  
Mar. 31  
—  
MODESTOS SAVVA  
PITSILLOS  
v.  
PAVLOS XIOYIAS  
AND 2 OTHERS